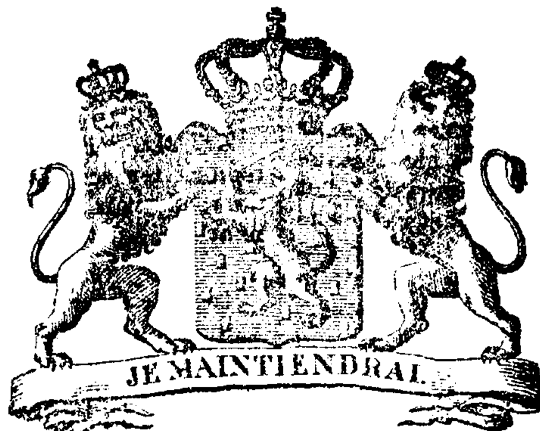
N°. 279. 1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DONDERDAG 24 NOVEMBER.

NEDERLANDEN.

Bij Koninklijk besluit van 20 November 1859, n°. 55, is benoemd tot bewaarder der hypotheken, van het kadaster en der scheepsbewijzen te Amsterdam, de heer *G. Holtius*, staatsraad in buitengewone dienst, vroeger inspecteur-generaal der registratie en domeinen.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 23sten November 1859, n°. 43, goedgevonden:

in hunnen rang bij het regement grenadiers en jagers over te plaatsen: de 1ste luitenants *J. J. F. Janssens* en *J. G. Mulder*, beiden van het 3de;

R. J. Verschoor van Nisse en *W. H. M. C.* baron *Sweerts de Landas*, beide van het 5de;

C. L. Walther, van het 6de en *D. H. P. Andreae*, van het 7de regement infanterie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

Terwijl tusschen Frankrijk en Oostenrijk omtrent het te houden congres volkomene eenstemmigheid bestaat, zoodat de uitnoodiging daartoe van de twee mogendheden in eene nagenoeg gelijkluidende circulaire zal uitgaan, blijkt uit een artikel der ministeriele Londensche *Morning Post* van gisteren, dat er tusschen Engeland en Frankrijk toen nog over eenige vooraf te bepalen punten betreffende het congres onderhandeld werd. Volgens dat artikel is Frankrijk even als Engeland tegen gewelddadige herstelling van het gezag der omver geworpene regeringen in Midden-Italie, maar verlangt Engeland buitendien vooraf de verklaring dat de wil van het Italiaansche volk zal worden geëerbiedigd, zelfs in geval eene vergrooting van het Sardinische grondgebied het gevolg daarvan mogt zijn.

Eerst nadat Engeland en Frankrijk het volkomen eens geworden zijn, zal de uitnoodiging tot het houden van een congres worden afgezonden.

Het blijft waarschijnlijk dat Parijs, naar Oostenrijks voorstel, tot plaats van zamenkomst voor het congres zal worden gekozen.

— Het Sardinische gouvernement heeft onder dagteekening van den 15den dezer eene circulaire aan zijne gezantschappen betreffende het vestigen van een Sardinisch regentschap in Midden-Italie gerigt. De Koning heeft den Prins van Carignan niet als regent laten optreden omdat het te houden congres alsdan zou hebben kunnen meenen minder vrij in deszelfs oordeel te zijn, maar in zijne plaats is de heer Buoncompagni gesteld, ten einde het behoud der openbare orde in Midden-Italie te verzekeren: daarop komt de inhoud der circulaire neder; maar dat aangewezen hebbende besluit zij aldus: » Wij kunnen echter niet ontveinzen dat deze uit zijnen aard voorloopige maatregel ons niet volkomen zou kunnen gerust stellen, indien hij al te lang in werking bleef. Het is dringend noodig, dat het congres zoo spoedig mogelijk zamen kome; en even zeer noodig is het dat deszelfs beslissing aan de behoeften en wenschen van het Italiaansche volk voldoe en daardoor het gevaar van binnenlandsche omwentelingen en buitenlandsche tusschenkomsten voor altijd wegneme. Langdurige vertraging zou noodlottig zijn; en eene beslissing, welke niet strekte om aan Italie zijne nationale onafhankelijkheid te waarborgen, zou niets anders zijn dan eene bron van nieuwe ongelukken voor Italie, van onrust en botsingen voor Europa."

De voorloopige regering van Toscana heeft bij een memorandum van den 14den dezer de Europesche mogendheden dringend aangezocht om de vereeniging van Midden-Italie met Sardinie niet tegen te houden. » Wij vertrouwen — zoo zegt zij daarin onder anderen — dat het voorname, het eigenlijke streven van het congres zal zijn Italie's onafhankelijkheid en daarmede Italie's vrede te verzekeren; dit groote doel nu zal niet anders kunnen worden bereikt dan door de wenschen der onafhankelijke staten van het schiereiland te bekrachtigen. Eene daarmede strijdige beslissing van het congres zou òf nieuwe en bloedige botsingen ten gevolge hebben òf het vertrouwen op het monarchale beginsel dooden, waarvan eene verschrikkelijke opbruising van alle revolutionaire hartstogten het gevolg zou zijn.

» Europa bedenke ook, hoe uiterst moeijelijk eene tegen onze wenschen aandruischende beslissing zou zijn uit te voeren. Wij willen geene bedreigingen bezigen; maar indien de uitspraak van het congres in ons nadeel uitvalt, zullen wij ons daaraan niet onderwerpen; en indien wij aangevallen worden, zullen wij trachten geweld met geweld te keer te gaan, ofschoon met zekerheid wetende dat wij zouden bezwijken. Wanneer de aan het congres deel nemende mogendheden onze regten miskennen en weigeren ons geregtigheid te laten wedervaren, dan zullen zij een van twee hebben te verwachten: òf het verdriet van haar besluit zonder uitvoering te zien blijven, òf de noodzakelijkheid om een gedrochtelijk, een door de publieke opinie en door het regtsbesef der gansche wereld gewraakt misbruik van magt te plegen."

— De generaal Fanti, de opperbevelhebber der Midden-Italiaansche krijgsmagt, heeft den 12den dezer, waarschijnlijk met het oog op de aftreding van Garibaldi, eene opmerkelijke dagorder aan zijne troepen gerigt, waarin hun te kennen gegeven wordt dat de aanvang der krijgsbedrijven nog niet op handen is. Hij predikt hun geduld, zelfverloochening en gehoorzaamheid, en vermaant hen om zich gedurende den aanstaanden winter in het krijgsmanswerk te oefenen en te volmaken, ten einde vervolgens den vijand in het open veld te kunnen verslaan.

— Een liberaal dagblad van Turyn, *el Diritto*, verzekert dat bij een besluit van Koning Victor Emanuel van den 16den dezer eene som van veertig millioen francs beschikbaar is gesteld om onverwijld tot betere versterking van Lonato, Pizzighettone, Cremona en Pavia te dienen.

— Een bij de *Morning Post* ontvangen schrijven uit Napels van den 14den dezer zegt dat de Koning Frans II, ofschoon even als wijlen zijn vader wenschende zich zoo veel mogelijk buiten aanraking met andere mogendheden te houden, gezind is om aan het congres deel te nemen, indien hij er de belangen van Oostenrijk of van den Paus zou kunnen bevorderen.

De Napelsche berigtgever der *Indépendance Belge* meldt in een schrijven van den 15den dezer, dat de Koning bevolen heeft de ligting van 1860 reeds dadelijk met 1 Januarij onder de wapenen te brengen.

Verder schrijft hij, dat de directeur-generaal der Napelsche politie, de heer Ajossa, verscheiden heilzame maatregelen heeft genomen, en onder anderen de straten der hoofdstad van de tallooze scharen bedelaars gezuiverd heeft.

SPANJE.

Een telegram uit Madrid van eergisteren meldt dat de eerste afdeeling der Spaansche krijgsmagt, welke voor de expeditie tegen Marocco bestemd is, geheel was ingescheept, en dat de inscheping der tweede afdeeling begonnen was, maar dat deze operatie door het ongunstige weder en door den staat der zee bemoeijelijkt werd.

— Een half-officieel nieuwsblad van Madrid, de *Correspondencia autografa*, zegt in zijn nommer van den 16den dezer: "Te Gibraltar denkt men dat de omstreeks Tanger vereenigde krijgsmagt hoogstens bestaat uit 15,000 man voetvolk en 10,000 ruiters, staande onder het bevel van Sidi-Muley, eenen broeder des Sultans en vesier van Marocco en Ben-honda, den beroemdsten veldheer van de Afrikanen.

» Men zegt dat de Mooren, te gelijk eene landing op de kust van Tanger en eene landing nabij het legerkamp van Espartel willende beletten, tusschen die twee punten hebben post gevat.

» Wij hebben aan Engeland, voor het geval dat wij Tanger mogten bezetten, alleen beloofd die plaatste zullen ontruimen nadat de vrede hersteld en het vredesverdrag geratificeerd zal zijn en nadat wij de afdoende en degelijke waarborgen, welke wij na het behalen der overwinning vorderen moeten, zullen hebben verkregen. Het is onze begeerte niet, eene voor andere natien gevaarlijke magt in de Middellandsche Zee te verkrijgen; doch wij behouden aldaar, alsmede aan den Atlantischen Oceaan, volle vrijheid van handelen."

De Londensche *Morning Post* maakt in haar nommer van eergisteren eenige gissingen omtrent den waarschijnlijken loop der Spaansche expeditie tegen Marocco en besluit aldus: » In den oorlog tegen Frankrijk, onder de regering van Lodewijk Philips, bukte de Sultan van Marocco nadat de Franschen twee of drie van zijne havens gebombardeerd en over de Algerijnsche grenzen eenen inval in zijn land gedaan hadden; maar thans schijnen de Mooren de vijandelijkheden, waarmede zij bedreigd worden, geheel anders te beschouwen dan destijds: algemeen gelooven zij, dat de oorlog, welke hun nu aangedaan wordt, zonder grond en met schending der goede trouw wordt ondernomen, met het doel om hun volk uit te roeijen of althans om hun land te veroveren. Deze overtuiging zal waarschijnlijk al de sluimerende kracht van het Mohamedaansche geloof opwekken; en zoo lang de nieuwe Sultan bij de bevolking ondersteuning vindt, is het twijfelachtig, of hij zelfs door het verlies van zijne hoofdstad gedrongen zou worden om te bukken.

» Indien Spanje voorspoed in den oorlog heeft, wil het bij het herstel des vredes voor zich waarborgen tegen nieuwe beleedigingen en verongelijkingen van de Mooren bedingen. Doch deze waarborgen zullen niet in strijd mogen zijn met de bepaalde verklaringen en beloften, welke Spanje ten aanzien van het doel des oorlogs aan ons heeft gedaan. Het zal voor Spanje zelf van groot belang zijn, die beloften zoo stipt na te komen, dat wij geene reden hebben om van onze tegenwoordige houding af te gaan."

FRANKRIJK.

Een berigt uit Oran van den 14den dezer, door den half-officielen *Moniteur de la Flotte* medegedeeld, zegt dat het Fransche legercorps, na de gelukkige krijgsbedrijven in Marocco, den terugtogt aangevangen had en dat de gezondheidsstaat der troepen weder zeer goed was.

De Maroccaansche stad Ouschda, waartegen de expeditie vooral gerigt was, is zonder ernstigen tegenstand in de magt der Fransche troepen

gekomen. De opperbevelhebber, de generaal Martimprey, heeft aldaar den 10den dezer eene proclamatie uitgevaardigd, inhoudende dat die stad de haar regtmatig toegedachte tuchtiging met eene som gelds heeft afgekocht, en dat haar kaïd of overste in hechtenis genomen en naar Tanger gezonden is, dat echter de openbare kas te Ouschda niet is aangetast noch eenig ander eigendom der Maroccaansche regering, met welke Frankrijk in vrede is. De proclamatie verkondigt dat het Fransche leger het Maroccaansche grondgebied terstond zal ontruimen, maar dat het aan de grenzen een observatiecorps zal achterlaten. Ook wordt in deze proclamatie erkend, dat de Fransche troepen zwaar door de cholera zijn geteisterd; zij zegt dat de effective sterkte van het leger door die ziekte met een vijfde is verminderd, maar dat desniettemin de geest der soldaten voortreffelijk is gebleven.

— Na het einde van den Oosterschen oorlog is, gelijk men weet, krachtens eene beschikking van het Parijsche congres, eene Europesche commissie benoemd met last om maatregelen tot verbetering van het vaarwater op den Beneden-Donau te beramen en te bewerkstelligen. Tot nog toe heeft die commissie niets tot stand gebragt, en de eenige uitkomst van haren arbeid is geweest de moeijelijkheid en kostbaarheid der haar opgedragen taak nog meer te doen uitkomen. Intusschen is, naar een berigt van het Parijsche dagblad *le Pays*, besloten aan de uitmonding van den Donau bij Sulina, in het belang van het algemeene handelsverkeer eene noodhaven aan te leggen.

ENGELAND.

Volgens de thans openbaar gemaakte staten van het algemeen armbestuur over de afgeloopen helft van het dienstjaar is gedurende hetzelve in Engeland en Wales eene som van 1,912,613 ponden sterling voor onderstand uitgegeven, dat is tien per cent minder dan in hetzelfde tijdvak van het vorige jaar.

De *Times* wijst op die afneming als een blijk van 's lands welvaart, en doet verder, ten bewijze van Engelands gunstige gesteldheid, opmerken dat alle politieke woeling en gisting opgehouden heeft en dat thans, hoewel de indiening eener nieuwe wet tot hervorming van het Parlement en tot wijziging van het kiesstelsel op handen is, zelfs de meest populaire redenaar van Engeland buiten staat is om eenen zweem van opgewondenheid te verwekken.

— In het laatst der vorige week is een schip van de Engelsche marine, de *Supply*, te Spithead aangekomen met eene nieuwe bezending oudheden, welke op de kust van Klein Azie onder leiding van den Britschen consul uit de puinhoopen van het oude Halicarnassus opgedolven zijn.

NOORD-AMERIKA.

De New-Yorksche dagbladen van den 9den dezer melden dat de jongste berigten uit San Juan geene wezenlijke verandering in de gesteldheid der zaken op dat eiland aanduiden, en dat de Noord-Amerikanen hetzelve steeds bezet hielden zonder in botsing met de Engelschen gekomen te zijn. Intusschen wordt het geschil omtrent het bezit van dat eiland op het diplomatieke terrein voortgezet; doch welken loop het aldaar neemt, blijkt uit de boven aangehaalde dagbladen niet. Volgens sommige berigten zou het geschil door eene onvriendelijke nota van den Britschen minister van buitenlandsche zaken een bedenkelijk karakter bekomen hebben, zoo zelfs dat de President voornemens zou zijn den gezant der Vereenigde Staten uit Engeland terug te roepen en van het Congres, bij deszelfs aanstaande zamenkomst, magtiging tot het nemen van krachtdadige maatregelen te vragen; doch dit wordt door andere berigten bepaaldelijk tegengesproken. Zeker schijnt het te zijn, dat het Washingtonsche kabinet eene Engelsche nota ontvangen heeft, waarin Engelands aanspraak op het bezit van dat eiland gehandhaafd en voorgesteld wordt het geschil door scheidsregterlijke uitspraak te laten beslissen, dat deze nota in eenen ongemeen ernstigen en nadrukkelijken toon was gesteld, en dat zij in denzelfden toon beantwoord is.

— De heer Rae, een Noord-Amerikaansch reiziger, bekend door zijne togten in de Noordpoolzee, heeft aangekondigd dat er in het volgende voorjaar eene expeditie zou worden afgezonden om op den door kapitein Mac Clintock laatstelijk aangewezen weg overblijfselen van kapitein Franklin en diens reisgezellen te zoeken.

NASCHRIFT.

PARIJS, 23 November. De *Moniteur* van heden zegt, dat het gouvernement des Keizers in het eerst met leedwezen de delegatie van het regentschap over de Midden-Italiaansche staten aan den heer Buoncompagni gezien had, vermits het vreesde dat deze delegatie even zeer, als de aanvaarding van het regentschap door den Prins van Carignan, zou strekken om de besluiten van het congres vooruit te loopen. De ongunstige indruk, welken die maatregel gemaakt had, was echter weggenomen door de inlichtingen die het Sardinische gouvernement uit eigen beweging had gegeven, en waaruit bleek dat de delegatie des heeren Buoncompagni geen ander doel had dan de handhaving der orde, en dat de vereeniging van het regeringsgezag over de Midden-Italiaansche staten in zijne handen volstrekt niet het karakter van een regentschap zou hebben.

Voorts behelst de *Moniteur* een keizerlijk bevelschrift, waarbij, overeenkomstig art. 3 van het Züricher tractaat, de onverwijlde teruggave der in den jongsten oorlog weggenomen Oostenrijksche schepen bevolen wordt.

LONDEN, 23 November. Volgens de *Times* zal het Britsche leger met elf regementen vermeerderd worden, en eene werving onder de in Indie ontslagen en van daar terugkeerende troepen plaats hebben.

Een door de *Morning Post* medegedeeld telegram uit Parijs meldt dat de afzending der uitnoodigingen tot bijwoning van het congres andermaal uitstel ondergaan heeft.

De Britsche gezant te Parijs, lord Cowley, is alhier aangekomen.

FRANKFORT, 23 November. De conferentien te Würzburg, waartoe ook de ministers van Keurhessen en van de Saksische Hertogdommen uitgenoodigd zijn, zullen morgen aanvangen en verscheiden dagen duren. Ook de Holsteinsche aangelegenheid zal daar een onderwerp der beraadslagingen uitmaken.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 23sten November* 1859.

Zr. Ms. schroefstoomschip *Cornelis Dirks*, onder bevel van den luitenant ter zee der 1ste klasse J. F. Koopman is den 20sten dezer van de reede van Plymouth naar zee vertrokken, ter voortzetting zijner reize naar de Kust van Guinea en Zuid-Amerika.

In den aanvang der zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is de Minister van Finantien teruggekomen op de beraadslaging van de in de Vergadering van eergisteren aangenomen amortisatiewet. In den loop dier beraadslaging was de twijfel aan den dag gelegd, of de ingekochte schuld wel afgeschreven was. Hij had toen te kennen gegeven dat dit wel het geval was: maar, naar aanleiding van de geopperde bedenkingen, had hij het noodig geoordeeld dienaangaande een nader onderzoek in te stellen, ten einde geen zweem van twijfel, in meer dan een opzigt schadelijk werkende, te dien opzigte te laten bestaan. Als vrucht van dat onderzoek legde hij over extracten der rekening van het grootboek, waaruit men den stand van de afschrijvingen tot op 21 November zou kunnen nagaan. Die stukken verzocht hij te laten drukken als vervolg op die behoorende bij de laatst ingediende begrooting en de cijfers te vergelijken met die voorkomende in de Memorie van Beantwoording op het Voorloopig Verslag van hoofdstuk IX *A*. Uit een en ander zou voldoende blijken, dat het geheele bedrag tot amortisatie bedoeld bij de wet van 30 April 1859 was afgeschreven, en dat die geheele afschrijving had plaats gehad op 18 November. Bij de behandeling van het bedoelde hoofdstuk IX *A* zou hij gaarne, zoo dit verlangd word, nog nadere inlichtingen geven aangaande dat onderwerp.

De heer van Hall merkte op dat hij de geheele zaak ter sprake had gebragt, niet omdat hij geen vertrouwen had gesteld in hetgeen de Minister betrekkelijk deze aangelegenheid had in het midden gebragt, maar omdat hij dit punt in vergelijking had willen brengen met eene uitdrukking door den Minister deswege gebezigd bij gelegenheid der behandeling van de wet omtrent de Noorder- en Zuiderspoorwegen.

De heer Schimmelpenninck verklaarde den Minister van Finantien te danken voor de overgelegde stukken, zullende hij die onderzoeken om zoo noodig daarop terug te komen bij de behandeling van hoofdstuk IX *A* der Staatsbegrooting voor 1860.

In deze zitting werden de beraadslagingen gevoerd over het wetsontwerp tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1857.

Bij deze gelegenheid werden onderscheidene aangelegenheden uit Oost-Indie ter sprake gebragt. Zoo gewaagde de heer Hoffman over den verkoop van producten in Oost-Indie, aan welken hij niet wenschte meerdere uitbreiding gegeven te hebben.

De Minister van Kolonien gaf onmiddellijk de verzekering dat hij van de bevoegdheid die hij had om meer op Java te doen verkoopen dan nu plaats had geen gebruik en dus geen inbreuk te zullen maken op het bestaande consignatiestelsel.

De heer van Eck gaf bij de behandeling van paragraaph 1 van het Voorloopig Verslag te kennen, dat hij niet had gedeeld in het verlangen van hen die gewenscht hadden de opmerking gemaakt te zien dat dit wets-ontwerp vóór de behandeling van hoofdstuk XI der Staatsbegrooting voor 1860 zou overwogen worden. Ten einde voor het vervolg te gemoet te komen aan de begeerte van hen die op eene vervroegde overweging aangedrongen hadden, om dan ruimschoots gelegenheid te hebben Oost-Indische aangelegenheden te bespreken, gaf hij in overweging om in het vervolg de voorafgaande werkzaamheden betreffende wets-ontwerpen van dezen aard vroeger te doen plaats hebben, waardoor dan eene bespoedigde behandeling van zelf zou volgen.

De Minister van Kolonien was bereid, gelijk hij te kennen gaf, om daartoe zooveel mogelijk mede te werken, maar hij moest toch doen opmerken dat hij hierin van vele omstandigheden, autoriteiten en staatscollegien afhankelijk was.

De heer van Nispen van Sevenaer verdedigde hierin vooral de handelingen der Commissien met het onderzoek der koloniale rekeningen, van welke hij ook lid was geweest, belast, en toonde aan hoe noodig het was om dit met zorg te doen, waardoor wel vertraging maar geen nutteloos oponthoud ontstond, iets wat de heer van Eck niet kon toegeven, maar waarin de Minister van Kolonien zich met den eerste verklaarde te vereenigen.

De heer Thorbecke wees bij de behandeling van § 2 van het Voorloopig Verslag op de omstandigheid dat de Minister in zijne Memorie van Beantwoording niet onduidelijk had doen doorschemeren als of hij in het vervolg geene zoo uitvoerige inlichtingen meer zou geven als thans het geval was, in verband met des Ministers gevoelen dat te groote inmenging van de Staten-Generaal van nadeeligen invloed op het voeren van een klemvol en krachtig beheer was. Zoo iets zou hij achten te zijn in strijd met den parlementairen regeringsvorm en de voorschriften omtrent de ministeriele verantwoordelijkheid. Inlichtingen, van welken aard ook, achtte hij noodig gegeven te worden in het algemeen belang en in dat van het beheer van Indie zelf. Vrijheid van onderzoek in dit opzigt zou even veel voordeel kunnen aanbrengen als in Engeland, waar ook geen uitsluiting van parlementaire kritiek mogelijk was, en die evenmin als hier nadeelig werkte tot handhaving van gezag in de kolonien. Zwakheid van verdediging van de zijde der Regering zou wel dat gevreesde nadeel kunnen toebrengen. Eene beperking, meende hij, zou men in dit opzigt kunnen aannemen, namelijk in de bijzondere betrekking die er bestond tusschen den Minister van Kolonien en den Gouverneur-Generaal, welke laatste zelfstandig handelde: maar hoe moeijelijk die verhouding ook mogt zijn, de Vertegenwoordiging, meende hij, mogt zich daarom niet onttrekken aan deelneming aan Oost-Indische aangelegenheden.

De heer ter Bruggen Hugenholtz wees op dezelfde aangelegenheid en drong aan op eene nadere verklaring van den Minister omtrent zijne zienswijze te dezen opzigte, daar hij niet overtuigd was dat in de laatste jaren iets van de zijde der Kamer was verrigt dat ten nadeele van onze kolonien zou strekken, al was dit ook onlangs in openbare geschriften aangetoond, en in welke denkbeelden de Minister, in strijd, geloofde hij, met vroegere handelingen, eenigzins scheen te deelen.

De heer Duymaer van Twist gaf als zijn gevoelen te kennen dat men zich in een tijdperk van reactie, waaraan de Minister niet scheen vreemd te zijn, ten aanzien van Oost-Indische aangelegenheden bevond: hetgeen hem te meer bevreemdde bij het bestaan van grondwettige voorschriften

en van die in het reglement op het beleid der regering in Indie. Hij verzette zich tegen die reactie vooral ten aanzien van het begrip dat de Vertegenwoordiging zich overdreven in de zaken van de overzeesche bezittingen zou mengen. Hij onderzocht de regten en de bevoegdheden der Kamers met betrekking tot haar aandeel in de wetgevende magt, en de uitoefening van toezigt op de handelingen des bestuurs. Geen misbruik was zijns inziens dienaangaande gemaakt, in aanmerking genomen de weinige wetten voor Nederlandsch Indie vastgesteld, terwijl de Minister van Kolonien voor elke regeringsdaad aansprakelijk was. Hierbij trad hij er eene beschouwing van de verhouding tusschen den Minister en den Gouverneur-Generaal, wiens verantwoordelijkheid aan den Koning hij bij het Regeringsreglement geregeld achtte. Het stelsel van zelfstandigheid van den Gouverneur-Generaal, hoe goed ook op zich zelve, zou echter, meende hij, practisch niet uitvoerbaar zijn; deze bleef aansprakelijk aan het opperbestuur voor zijne daden, als uitvloeisels van bevelen van het laatste, of van wettelijke voorschriften. Hij achtte de Kamer volkomen bevoegd om contrôle over de handelingen des bestuurs uit te oefenen en van den Minister van Kolonien al die inlichtingen deswege te vragen, welke zij in het welbegrepen belang des lands noodig keurde.

Ook de heer van Eck gewaagde van dit onderwerp, en betoogde uit de vroegere handelingen des Ministers dat hij slechts in den laatsten tijd op de nadeelen van eene te groote inmenging der Kamer gewezen had. Hierbij verdedigde hij den inhoud van het Voorloopig Verslag, waarin deze zaak uitvoerig behandeld was, en dus kon gezegd worden het gevoelen van een aantal leden der Kamer uit te drukken, iets wat de Minister van Kolonien blijkens de Memorie van Beantwoording scheen te betwijfelen.

De heer van Hall achtte het bespreken in het openbaar van koloniale aangelegenheden niet zoo zonder gevaar als sommigen duchtten. Hij wees op het gebeurde in de vorige eeuw met betrekking tot de moeijelijkheden welke Engeland aangaande sommige zijner kolonien in Amerika had ondervonden, en vreesde dat bij te groote inmenging der wetgevende magt alhier hetzelfde zou kunnen plaats hebben. Alles wat in de Kamers over de Oost-Indische aangelegenheden besproken wordt, werd zijns inziens in de kolonien bekend, en ten gevolge van de wijze waarop dit geschiedde zou de zedelijke overmagt aldaar kunnen ondermijnd worden. Hoogt voorzigtig moest men alzoo zijn, ook ten aanzien van de uitoefening der regten van de Kamer omtrent haar aandeel in de wetgevende magt, en de bevoegdheid tot het houden van toezigt; dat alles mogt, naar zijn gevoelen, niet ontaarden in pogingen tot medebestuur, waarin men nu en dan gedreigd had te vervallen. Verzet van de zijde van hen, die meenden dat de Kamer hierin reeds vroeger te ver was gegaan was, achtte hij hoogst noodig; de Grondwet verlangde hij stiptelijk uitgevoerd, maar binnen de door haar aangegeven grenzen behoorde men te blijven.

De heer van Hoëvell erkende veelvuldige malen quaestien van kolonialen aard hier te hebben doen behandelen. Dat had, zijns inziens, goed gewerkt, niets was er gebeurd ten betooge van het tegendeel. De gebeurtenissen van Boni en Banjermassing hadden met beraadslagingen in de Kamer niets gemeen; de afscheiding van Amerika en Engeland was niet het gevolg van parlementaire debatten maar van een slecht bestuur; wat in de wetgevende kamers behandeld werd, werd in Oost-Indie, gelijk hij verzekeren kon, niet bekend onder het Javaansche volk, daar het niet wel mogelijk was, hun dit in hunne taal mede te deelen. En al was dit mogelijk dan nog zou dit tot geen nadeel strekken, maar de zedelijke magt alleen door verkeerdheden in het bestuur ondermijnd kunnen worden. Daarom achtte hij het noodig dat dienaangaande door de Kamer een behoorlijk toezigt werd uitgeoefend.

De Minister van Kolonien betoogde hierin nimmer in strijd met zich zelven gehandeld te hebben. Hij bleef bij zijn gevoelen vroeger geuit, waarop men nu gewezen had: de inmenging der Kamer was vermeerderd: en deze had indirectelijk aanleiding kunnen geven voor de plaats gehad hebbende droevige gebeurtenissen van den laatsten tijd, weshalve hij tegen overdrijving daarin moest blijven waarschuwen. Het ophangen van donker gekleurde tafereelen door enkelen, het voordragen van beschouwingen door dezen of genen niet het gevoelen der Kamer uitdrukkende, werkte nadeelig; dit zelfde moest het geval zijn, meende hij, nopens den inhoud der voorloopige verslagen omtrent wets-ontwerpen op welker opstelling hij verlangde dat de voorschriften van het Reglement van Orde wierden toegepast, en welker inhoud hij geloofde dat niet altijd duidelijk opgaf wat de Kamer zelve eigenlijk bedoelde.

Nimmer zou hij schromen zijne gedachten over moeijelijke vraagstukken te doen kennen. Ook hij geloofde dat de Minister verantwoordelijk was, alhoewel er vele redenen bestaan konden die gegeven bevelen niet of slechts ten deele hadden kunnen doen uitvoeren. De grondwettelijke bevoegdheden der Kamer en de verpligtingen der Ministers wilde hij niet ontkennen, maar, herinnerende wat sedert 1798, van de eerste staatsregeling af, ten aanzien van Oost-Indie had plaats gehad, en den invloed dien dat op het beheer aldaar had uitgeoefend, toonde hij vooral uit het gebeurde voor 1848 aan, dat men steeds geene te groote inmenging gewenscht had. Na de invoering der Grondwet van 1848, had men eenige andere inzigten dienaangaande aan den dag gelegd en, in die gevoelens deelende, moest hij echter tegen overdrijving in dat opzigt waarschuwen. Engeland en Nederland konden met opzigt tot hunne kolonien niet op gelijke lijn gesteld worden, maar het gebeurde in BritschIndie moest toch niet onopgemerkt blijven. Bij gedurigen aandrang van de Kamer om in de huishouding van Indie door te dringen, zou daarvan volgens zijn gevoelen het gevolg kunnen zijn dat de overplanting van westersche begrippen nadeelig aldaar terugwerkten, vooral met betrekking tot het gezag dat de Gouverneur-Generaal moest uitoefenen.

De heer Duymaer van Twist kwam terug op het aangevoerde door den Minister nopens het voorgevallene bij de grondwetsherziening van 1848, en meende dat de tegenstand alstoen alleen betrof de groote inmenging der Kamer nopens haar aandeel in de wetgevende magt in Oost-Indische zaken, waarin hij deelde, niet aangaande de ministereile verantwoordelijkheid.

De heer ter Bruggen Hugenholtz verklaarde niet bevredigd te zijn door de inlichtingen des Ministers, en verdedigde de wijze van opstelling der Voorloopige Verslagen door den Minister aangevallen; geloovende hij dat diens beschouwingen over de bepalingen van het Reglement van Orde nopens dit punt niet juist waren.

De Minister van Kolonien was van oordeel dat juist het door den heer Duymaer van Twist aangevoerde zijne argumenten omtrent dit punt versterkten, terwijl hij den laatsten spreker te kennen gaf, dat, als men hem verweet niet overeenkomstig het reglement van orde gehandeld te hebben, bij daarontegen er op moest wijzen dat de Kamer zich ook niet onvoorwaardelijk daaraan hield; wat hij bedoelde strekte om juist het gemeen overleg tusschen de Regering en de Kamer te bevorderen.

De beraadslagingen over paragraaph twee liepen niet ten einde, maar zullen op morgen voortgezet worden. Alvorens uiteen te gaan vernieuwde de Kamer hare afdeelingen voor de maanden November en December.

De leden hebben zich na de trekking naar hunne sectien begeven om zich met de keuze van voorzitters, onder-voorzitters en leden der Commissie voor de Verzoekschriften bezig te houden, waarna aan de Vergadering, bij de heropening der zitting, medegedeeld is dat gekozen zijn:

tot voorzitters, de heeren: Meeussen, Schimmelpenninck van der Oije, van Zuylen van Nyevelt, Thorbecke en Elout van Soeterwoude;

tot onder-voorzitters, de heeren: Wintgens, van Nispen van Sevenaer, Mackay, Dullert en Duymaer van Twist;

tot leden der Commissie voor de Verzoekschriften, de heeren: Idzerda, Oomen, Wybenga, Luyben en van Diggelen.

Op morgen zal de vergadering ten half twaaf ure aanvangen, zullende vooraf in de afdeelingen onderzocht worden het wets-ontwerp betreffende de herziening van de regten op den in- en uitvoer van visch.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

November.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
22	Boven-Rhijn.	*Keulen*,	+ 37.90	+ 2.05	8 ure	"	0.06
22	Waal.	*Nijmegen*	+ 8.16	+ 1.94	8 "	"	0.06
22	Neder-Rhijn.	*Arnhem*,	+ 8.15	+ 1.24	8 "	"	0.05
22	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,	+ 8.67	+ 1.30	8 "	"	0.05
21	Boven-Maas	*Maastricht*, (brug)	+ 42 63	+ 0.43	8 "	"	0.03
21		*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 41.98	"	8 "	"	0.02
22		*Grave*,	+ 5.73	+ 0.88	8 "	"	0.07
22	Nieuwe Maas	*Brielle* H. W.	+ 0.78	"	1 u. 0 m.	0.46	"
		L. W.	— 0.67	"	9 u. 15 m.	0.19	"

Hoofdingenieur van den Waterstaat en bij den Ingenieur van Opstall te Maastricht.

's Gravenhage, 9 November 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

Rijkstelegraaf.

BESTEDING.

Op Maandag, den 5den December 1859, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in het hertogdom Limburg, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 7de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Maastricht, worden Besteed:

het leveren en spannen van eenen nieuwen Draad langs de bestaande palen van Arnhem tot Maastricht, ter verdere voltooijing van de Telegraaflijn tusschen die plaatsen, in drie perceelen.

De Besteding geschiedt bij enkele inschrijving, volgens art. 7 van het Bestek.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan die van de Provinciale Besturen van Gelderland en Limburg, te Arnhem en te Maastricht, en op alle plaatsen, waar gewoonlijk de Bestekken van Rijkswaterstaatswerken in die provincie ter lezing gelegd worden.

Den vierden, derden en tweeden dag vóór de Besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en zullen voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij de Hoofdingenieurs van den Waterstaat te Arnhem en te Maastricht, bij den Adspirant-ingenieur Brevet, te Roermond, en bij den Ingenieur van den Rijkstelegraaf, te 's Gravenhage.

's Gravenhage, den 15den November 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmaking van het Departement van Marine te *St. Petersburg*, afdeeling *Hydrographie.*

1°. Houten toren op het eiland *Stenscheer*, *in de Finsche Golf* (*Rusland*).

Ten gevolge van het berigt, betreffende het voornemen tot plaatsing van *een houten toren zonder licht* op het *eiland Stenscheer* (voorkomende in de *Staats-courant* van den 22sten Junij dezes jaars), brengt de Russische Regering ter kennis van Zeevarenden, dat alsnu zoodanige toren voltooid is en zich op de hoogte in het midden van gezegd Eiland bevindt.

Hij heeft de gedaante eener *vierhoekige piramide*, met zwart geschilderd *dakwerk;* het bovenste gedeelte der piramide, tot de helft met planken voorzien, is *rood* geschilderd, het ondergedeelte, bestaande uit verticale gebogene schoren met dwarslatten, is *doorzigtig* gebouwd (*als traliewerk*).

De toren is, van zijn grondvlak af, 83 Engelsche voeten hoog en 97 voeten boven den waterspiegel verheven.

Hij staat
op 59° 49′ 10″ *N. breedte*, en
„ 26° 23′ 0″ *lengte Oost* van *Greenwich*, en
op een afstand van ruim 11 Italiaansche mijlen zigtbaar.

2°. *Houten lichttoren op Kaap Sourop bij Reval.*

Ten einde voor schepen, die uit het *Westen* komen, *ten Zuiden* van het *eiland Nargen*, den ingang der reede van *Reval* bij nacht gemakkelijker te maken, is, blijkens bekendmaking der Russische regering, in den loop dezes jaars, behalve de bestaande *steenen* toren op de *Noordelijke klip* van *Kaap Sourop*, een *nieuwe houten lichttoren* opgerigt op het einde der *Oostkust* van gemelde Kaap.

Ter onderscheiding dier beide torens zal de *eerste* voortaan den naam dragen van *hoogsten lichttoren van Sourop*; en de *tweede* dien van *laagsten lichttoren van Sourop.*

De laatste, namelijk de *laagste* lichttoren, staat op 59°28′24″ *N. breedte* en op 24° 26′ 13″ *lengte Oost van Greenwich.*

De twee torens *in één* geeft aan *het midden* van den ingang der reede van *Reval* aan de *Westzijde*, tusschen het *Zuidelijke Rif* van het *eiland Nargen* en het *Noordelijk einde der bank van Middelgrond.*

De verlichting van den nieuwen lichttoren zal den 15den (27) September 1859 aanvangen, en even als die der andere torens voortduren tot de scheepvaart ophoudt.

De lichttoestel is *catoptriek.*

Het licht is *stilstaand wit* 48 Engelsche voeten boven den waterspiegel verheven. Het verlicht den horizon van N. 62° 50′ W tot N. 59° 58′ W, over een boog van 8 Italiaansche mijlen, en is zigtbaar op een afstand van $12\frac{1}{2}$ mijl, de hoogte van het oog des waarnemers stellende op 15 voet.

In peiling N. 66° 15′ W zijn de *twee lichttorens in één.*

De nieuwe toren is *geel* geschilderd, met *rood* dak. (De peilingen zijn genomen op het regtwijzend kompas.)

3°. Twee bakens aan den oever der *baai Kunda.*

FINSCHE GOLF.

Tot veiligheid der scheepvaart zijn, blijkens bekendmaking der Russische regering, in den loop dezes jaars, aan den oever der *baai Kunda*, aan de Zuidelijke kust der *Finsche Golf*, op den meridiaan de eilanden *Noord-* en *Zuid-Hoft*, *verkenningsmerken* geplaatst.

Het Noordelijke dier bakens bestaat uit een 3 vadem hoogen stang, met eene op de spits *verticaal* bevestigde *ton;* dit merk staat Z. 80° 30′ W. van den molen *Malla* op 511 vademen afstand.

Het *Zuidelijke baken* bestaat uit een $4\frac{1}{2}$ vadem hoogen stang, met eene op de punt *horizontaal* bevestigde *ton*, op 80 vademen afstand van het *Noordelijke* merk Z. 15° O. De peilinglijn dezer merken in elkander gaat *westwaarts* van *Noord-Hoft* in de rigting van N. 15° W. en Z. 15° O.

Beide bakens zijn *rood* geschilderd.

De peilingen zijn genomen op het *regtwijzend* kompas.

De doorgang van het woud van de kaap *Blücher* naar het *Noorden*, kan wegens zijne lage ligging op geen grooten afstand gezien worden, en dient alleen tot aanduiding der ankerplaats voor kleine vaartuigen.

's Gravenhage, den 14den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de *ijzeren klokbakenboei*, gelegen hebbende op het *Noord-Pampus* (*zeegat van Goedereede*), is verwisseld met eene *zwarte bakenton* van de *5de soort.*

's Gravenhage, den 17den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen, als:

1°. Middellandsche Zee, Eiland Malta, Havenlichten op Tigne-Punt.

Blijkens bekendmaking van het *Hydrographic Office Admiralty*, te *Londen*, worden sedert den 1sten November dezes jaars op den onlangs gebouwden *lichttoren* op *Tigne-Punt* aan de *Noordzijde* van den ingang naar de haven *Marsa Musceit*, *twee lichten* ontstoken.

Het zijn *stilstaande*, *regt boven elkander geplaatste lichten* van *natuurlijke kleur*, het ééne 46 Engelsche voeten, het andere 71 voeten boven den waterspiegel verheven, beide, bij helder weder, zigtbaar op een afstand van 4 Engelsche mijlen.

Zij zullen den horizon verlichten zeewaarts van N. N. O. $\frac{1}{2}$ O., *door het Oosten* en *Zuiden*, tot in de haven naar het *Parlatorio* te *Marsa Musceit;* wanneer men dit gepasseerd is, zal alleen het hoogste licht zigtbaar zijn.

De lichttoren is *rond* en van *Maltezer steen* gebouwd; hij is 44 voeten hoog van het grondvlak tot aan den windwijzer, en staat N. W. 183 voeten binnen het *Zuid-oostelijk* einde van *Tigne-punt.*

De kompasstreken zijn miswijzend; de afwijking is $13\frac{1}{4}$° N. West in 1859.

2°. Blussching van het licht te Nieuwe Haven (New Haven), Connecticut. (Amerika.)

Blijkens bekendmaking van het *Treasury Department*, *Office Lighthouse Board*, te *Washington*, wordt na den 1*sten November dezes jaars* het licht op New Haven long Wharf (*Connecticut*) *niet meer ontstoken.*

's Gravenhage, den 18den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

*** Onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Minister van Marine, zal op Vrijdag den 2den December 1859, des voormiddags ten elf ure, aan 's Rijks Werf te Vlissingen worden Aanbesteed, bij inschrijving:

het successivelijk weghalen van 's Rijks Werven en Drooge Dok te Vlissingen, van al de gedurende het jaar 1860 voorkomende Mot et Krullen.

De inschrijvingsbiljetten zullen behoorlijk en duidelijk op zegel geschreven, moeten bevatten den naam en woonplaats van den kooper en zijne borgen, en de som in schrijfletters, welke men aanbiedt voor elke weg te halen kubiek el Mot en Krullen, ieder afzonderlijk, te betalen, welke biljetten verzegeld, uiterlijk ten elf ure van den dag der besteding, aan de Secretarie der Marine te Vlissingen moeten bezorgd zijn.

De Voorwaarden, waarnaar deze Aanbesteding zal plaats hebben, liggen ter lezing van de gegadigden ter Secretarie van het Ministerie van Marine te 's Gravenhage en der Directie der Marine te Vlissingen, op eenige plaatsen en logementen te Middelburg en Vlissingen, en ten burele van den Hoofdingenieur der Marine te Vlissingen, bij wien alle verdere inlichtingen kunnen verkregen worden.

Vlissingen, den 18den November 1859.

De Directeur en Kommandant der Marine,
DE SMIT V. D. BROECKE.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Zutphen, van den 17den November 1859, is *Johanna Mekkeveld*, wonende te Vorden, ten verzoeke van haren Broeder *Antony Mekkeveld*, wonende te Warnsveld, die ten deze gratis is procederende, ter oorzake van krankzinnigheid gesteld onder Curatele.

q. t.
[Kosteloos.] J. THOOFT, *Procureur.*

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

WOENSDAG 23 NOVEMBER 1859.

Amsterdam.

	pCt			
NEDERL. W. Sch.	$2\frac{1}{2}$	$62\frac{13}{16}$	$62\frac{7}{8}$	—
Dito dito	3	75	$75\frac{1}{16}$	—
Dito dito	4	97	—	—
Syndicaat	$3\frac{1}{2}$	—	—	—
Handel-maatsch.	$4\frac{1}{2}$	—	—	—
BELGIE. Bij *Rothschild*	$2\frac{1}{2}$	—	—	—
RUSL. Bij *Hope en Co.* 1798 en 1816	5	$104\frac{1}{8}$	—	—
Dito 1828–1829	5	102	—	—
Dito 1840	4	$80\frac{1}{2}$	—	—
Stieglitz	4	$80\frac{3}{8}$	—	—
Dito 1854	5	90	—	—
Dito 1855	5	$99\frac{3}{8}$	$99\frac{1}{2}$	—
Engelsche	$4\frac{1}{2}$	—	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe 3% thans	$1\frac{3}{4}$	$32\frac{1}{2}$	$32\frac{5}{8}$	—
Amortisable		—	—	—
Buitenlandsche	3	—	—	—
Binnenlandsche	3	$42\frac{3}{8}$	$42\frac{7}{16}$	—
PORTUG. Te Lond.	3	$43\frac{3}{4}$	—	—
OOSTENR. Metall. 1816–1852	5	$53\frac{5}{8}$	$53\frac{3}{4}$	—
Dito Zilv. Nation.	5	$57\frac{3}{8}$	$57\frac{5}{8}$	[illegible]
Dito Zilver 1849–1854	5	$72\frac{7}{8}$	73	—
Dito 1847-1852	$2\frac{1}{2}$	$28\frac{5}{8}$	—	—
MEXICO. Londen	3	—	—	—
GRENADA id.	$3\frac{3}{4}$	—	—	—
VENEZUELA id.		—	—	—
Uitgestelde		—	—	—

Londen.

Consols	3	pCt.	$96\frac{1}{4}$
Mexico			—
Spanje	3	„	—
Dito	$1\frac{3}{4}$	„	—
Venezuela			—
Uitgestelde			—
Grenada			—

Antwerpen.

Metalliek	5	pCt.	$56\frac{1}{2}$
Nat. Metalliek	5	„	$60\frac{1}{2}$
Binnenl. Spanje	3	„	—
Spanje	$1\frac{3}{4}$	„	—
Credit Prom.			—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	70.00
Fr. Créd. Mob.			777
Binnenl. Spanje	3	„	$43\frac{3}{4}$
Spanje	$1\frac{3}{4}$	„	—
Russische Spoorwegen			—

Weenen.

Metalliek	5	pCt.	[illegible]
Idem Nationaal			[illegible]
Wissel Londen			[illegible]

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.